

Digipassien materiaali

0-2-vuotiaat

Varhaiskasvatuksen Digipassit

Ohjeistus: Miika Smolsky

Tarinat: Emmi Wentzien & Miika Smolsky

Kuvitus: Senni Ojaniemi

Tausta: Pixaby 2023

Siuntion kunnan varhaiskasvatus 2023

Idea

”Pädiengin digiseikkailu” -materiaali on Opetushallituksen rahoituksella työstetty materiaali Siuntion varhaiskasvatukseen käyttöön. Materiaalissa digihahmot Into, Usko, Rauha ja Onni seikkailevat päiväkodista kohti koulua. Matkan aikana Pädiengin tulee selviytyä erilaisissa sademetsissä, aina ikätason mukaisesti. Ikätasot on jaettu neljään osaan; 0-2v, 3-4v, viskarit ja eskarit. Yhteen ikähaarukkaan liittyy aina neljä toimintavuoden aikana luettavaa lyhyttä tarinaa. Tarinoissa seikkailijat törmäävät erilaisiin haasteisiin, jotka he ratkaisevat digitaalisia keinoja hyödyntämällä. Sademetsiin on otettu paljon digitaalisia vivahteita ja ne saattavat sisältää jopa taikauskoiselta tuntuvia asioita. Materiaaliin sisältyy jokaiselle lapselle jaettava passi, jonka avulla kasvattajat ja lapsi itse voi seurata henkilökohtaisesti digitaalista kehittymistä toimintavuoden aikana.

Projektin kulku

1. Aloita projekti pitämällä aloitustuokio ja jaa jokaiselle oma digipassi. Lue ensimmäinen tarina toimintavuoden alkaessa elo-syyskuussa.
3. Toteuta digitoimintaa.
4. Lue toinen tarina toimintavuoden alettua marraskuussa.
4. Toteuta digitoimintaa.
5. Lue kolmas tarina joulun jälkeen helmikuussa.
7. Toteuta digitoimintaa.
8. Lue neljäs tarina toimintavuoden päättyessä huhti-toukokuussa.
8. Toteuta digitoimintaa.
9. Toimintavuoden päätteeksi voitte muistella mitä kaikkea on opittu. Passin voi antaa lapselle mukaan kotiin.

Tarinoiden tarkoitus

Tarinoiden tarkoituksena on innostaa lapsia oppimaan digitaalisuutta ja herättää digipassin hahmot eloon. Jokainen Pädiengiläinen on erilainen ja jokaisella on omia erityispiirteitä. Jokainen on hyvä jossain ja pääsee loistamaan omalla tavallaan. Tarinat ovat lyhyitä ja niihin on tarkoituksella jätetty osa asioista oman mielikuvituksen varaan, jotta jokainen lapsi voi luoda omannäköisen mielikuvan hahmosta ja tarinoiden tapahtumista.

Vinkki: voit myös kuunnella tarinat äänikirjana avaamalla ne digiversiona → avaa (sininen painike) → avaa selaimessa → lue ääneen. (Microsoft Edge -selaimessa)

Passin tarkoitus

Digipassin tarkoituksena on toimia kasvattajien sekä lasten työkaluna digitaalisen osaamisen seurantaan. Passiin on sisällytetty ne taidot, joita lapsen tulisi oppia toimintavuoden aikana varhaiskasvatukseen taitotasojen mukaisesti. Pädiengin hahmot löytyvät passin takaa, josta jokainen lapsi voi muistella niitä vuoden aikana. Passia on tarkoitus säilyttää päiväkodissa toimintavuoden ajan. Toimintavuoden päätteeksi tai lapsen lopettaessa Siuntion kunnan varhaiskasvatuksessa, voi passin antaa kotiin, jolloin siitä jää fyysinen muisto lapselle.

Ohje passin käyttöön

1. Jaa passit heti toimintavuoden alussa.
2. Taita passi keskeltä kahtia, niin että siitä tulee ”kirjan muotoinen”.
3. Lisää lapsen nimi etusivulla näkyvään ruutuun.
4. Toteuta digitoimintaa vuoden aikana niin, että passissa näkyvät taitotasot täyttyvät.

Aloitustuokio

Varaa tuokioon:

- Jokaiselle lapselle oma digipassi.
- Luettava materiaali, joka sisältää tarinat.
- Oheismateriaalia.
 - Voit tulostaa materiaalin valmiiksi tai heijastaa sen esitystekniikalla nähtäväksi.

Tee näin

- Kerro lyhyesti lapsille Pädiengin tarkoituksesta ja siitä, että he kulkevat koko toimintavuoden heidän mukanaan.
- Esittele hahmot ja niiden erityispiirteet esimerkiksi hahmokortteja hyödyntämällä.
- Lue ensimmäinen tarina kokonaisuudessaan.
- Jaa jokaiselle oma digipassi.

Materiaaliin kuuluvaa

- Pädiengin digiseikkailu -juliste
- Varhaiskasvatuksen digipassi päiväkotilaisille 0-2 v.
- Digipassien materiaali 0-2-vuotiaat
- Hahmokortit

Kaikki materiaali löytyy myös tulostettavana digiversiona Siuntion kunnan varhaiskasvatuksen TVT-sivuilta kohdasta ”Digipassit”.

Sarjaan kuuluvaa

- Varhaiskasvatuksen digipassi päiväkotilaisille 0-2 v.
- Varhaiskasvatuksen digipassi päiväkotilaisille 3-4 v. osa 1
- Varhaiskasvatuksen digipassi päiväkotilaisille 3-4 v. osa 2
- Varhaiskasvatuksen digipassi viskarilaisille
- Varhaiskasvatuksen digipassi eskarilaisille

Ensimmäinen tarina – Lue elo-syyskuussa

Tervetuloa Pädijengin jännittävään matkaan. Matkaan lähtevät Into, Usko, Rauha ja Onni. Seikkailusta selvitäkseen heidän tulee selviytyä vuoristosademetsän läpi. Sademetsässä on paljon kasveja, sammalta, saniaisia ja korkeita puita.

Ole valmiina, sillä tämä vuoristosademetsä ei olekaan ihan tavallinen metsä, vaan se on digisademetsä. Seikkailijoidemme matkalla on vastassa hurjia esteitä sekä jännittäviä seikkailuita. Pitäkää tableteistanne kiinni, nyt mennään!

Matka alkaa

Oli kostea ja viileä aamu, kun Pädijengimme saapui aloituspisteeseensä ja matkaan kohti vuoristosademetsän seikkailuja. Rauhaa matka vähän jännitti Uskon jo pohtiessa matkan suuntaa. Into oli ehtinyt jo kertaalleen hävittää tablettinsa, joten hän piti siitä ja silmälasistaan tiukasti kiinni. Rohkea Onni päätti lähteä innostuneena johtamaan ryhmää muita kannustaen: "Nyt valmiina lähtöön, matka alkaa!"

Vuoristosademetsään hypätessään seikkailijamme yllätti sumuinen ja utuinen tunnelma. Saniaiset ympäröivät heitä, joten Onni pääsi vauhtiin viidakkoveitsensä kanssa raivaten muille reittiä eteenpäin. Usko kaivoi salkustaan suurennuslasin, jolla hän tutki innostuneena ympäriltään löytyvää kasvustoa. Into kulki Uskon perässä etsien tablettiltaan lisätietoja kasveista. Rauha katseli ylöspäin jännittyneenä pohtien matalia ja tuuheita puita. "Onni, onhan sinulla varmasti oikea suunta tiedossa?" kysyi Rauha. Onnin johdattaessa ryhmää eteenpäin, yllätti heidät yhtäkkiä valtava sumu. Sumu oli niin valtava, ettei eteenpäin nähnyt ollenkaan. Ryhmä joutui pysähtymään uuden suunnitelman tekoa varten. Usko alkoi pohtimaan erilaisia vaihtoehtoja leiriytymistä varten, kunnes Into yhtäkkiä huudahti: "Minä tiedän! Laitan tabletistani taskulampun päälle, jolloin saamme lisävalaistusta matkallemme!" Samassa Rauha muisti puhelimensa, josta hän edelleen piti tiukasti kiinni, ja totesi: "Minun puhelimestani löytyy myös taskulamppu! Kahden taskulampun avulla pääsemme varmasti jatkamaan matkaa eteenpäin!" Taskulamput sytyttyään pääsivät ryhmäläiset jatkamaan matkaa Onnin johdolla. Tuntien matkaamiseen jälkeen alkoi pimeys laskeutua, ja ryhmäläiset päättivät pystyttää telttansa ja leiriytyä yön ajaksi.

Toinen tarina – Lue marraskuussa

Aamulla seikkailijat lähtivät jatkamaan matkaansa. Saniaiset kutittelivat seikkailijoiden käsiä heidän kulkiessaan eteenpäin digisademetsässä, ja sumu kasteli heitä viilentäen raskaalla kävelyllä. Yhtäkkiä puusta laskeutui suuri ja värikäs valokuvapapukaija. Papukaija esitteli valtavia keltaisia siipiään ja suurta vihreää pyrstöään. Hän nokki voimakkaasti sademetsän maata, mutta siinä kohdassa maasta ei löytynyt yhtään tulostinkastematoa tai printterikoppakuoriaista papukaijalle syötäväksi. Papukaija äänteli voimakkaasti seikkailijoille. "Sillä on varmasti kova nälkä", totesi Rauha huolissaan. Into kaivoi tablettinsa esille tutkiakseen papukaijan tavanomaista ruokailua. Samalla Usko muisti: "Meillähän oli eväitä mukana yllin kyllin, ja edelliseltä pysäkiltä jäi ylimääräiseksi bittikeksejä! Pakkasithan Onni kaikki mukaan reppuusi?" Onni löysi repustaan pussillisen bittikeksejä ja alkoi heittelemään niitä yksitellen papukaijalle. Papukaija hotki keksit samaa vauhtia kun Onni niitä heitti, ja äänteli aina välillä kuin pyytäen niitä lisää. Kun keksit loppuivat, nyökkäsi papukaija seikkailijoille ystävällisesti kiittääkseen heitä ruokailuhetkestä, minkä jälkeen hän lensi matkoihinsa ja Pädijengiläiset pääsivät jatkamaan matkaansa.

Kolmas tarina – Lue helmikuussa

Matka oli jatkunut koko päivän sumuisessa vuoristosademetsässä. Hämärä alkoi jo saapua, ja Pädijengiläiset alkoivat suunnittelemaan leiriytymistä yötä varten. "Tasainen alusta, jotta teltat on helppo pystyttää. Eikä kosteikkaa, jotta teltat eivät kastu", pohti Onni tarkkana. "Sammalikosta saa pehmikettä pään alle ja matalat puut tuovat suojaa mahdolliselta sateelta", mielti Usko. Sopivaa leiriytymispaikkaa pohtiessaan saapuivat he yhtäkkiä korkean vuoren juurelle. "Voi ei, miten me pääsemme jatkamaan matkaa? Minua väsyttää jo kovin", voivotteli Rauha. "Meidän täytyy selvitä vuoren huipulle! Siellä on varmasti sopiva maasto leiriytymiseen", totesi Into. Pädijengiläiset alkoivat yhdessä pohtimaan pääsyä vuoren huipulle. "Löytyykö meiltä vuorikiipeilyvarusteita?" kyseli Usko mietteliäänä. Into keksi, että hänhän voisi tilata tabletillaan heille kuumailmapallon matkaa varten. Ei aikaakaan, kun pieni sininen kuumailmapallo jo saapuikin paikalle. "Hypätään kyytiin ja lennetään sillä vuoren huipulle", ehdotti Into. "Onko se varmasti turvallista?" kysyi Rauha jännittyneenä. "Ei huolta Rauha, kuumailmapallon vauhti on hiljainen ja se nousee varovasti ylöspäin vuoren seinämää pitkin. Älä huoli", kannusti Onni. "Nyt mennään, minä haluan jo levolle ja nukkumaan", hoputti Into, ja niin seikkailijat hyppäsivät kuumailmapallon kyytiin. Kuumailmapallo kohosi hiljalleen vuoren seinämää ylöspäin, ja laskeutui varovasti vuoren huipulle. Pädijengiläiset hyppäsivät pois kyydistä, ja kiittivät kuumailmapalloa vuolaasti. Hämäryys alkoi jo painaa, ja seikkailijat kaivoivat nopeasti leiriytymisvälineensä, kasasivat teltan ja sytyttivät nuotion iltapalamakkaroiden paistoa varten. Iltapalan jälkeen uni alkoi painamaan ja seikkailijat painelivat telttoihinsa nukkumaan.

Neljäs tarina – Lue huhti-toukokuussa

Aamun valjetessa ryhmäläiset alkoivat pakata tavaroitaan ja jatkoivat matkaansa. Onni varmisti, että kaikilla on varmasti tavarat tallessa; tabletti, puhelin, mappi, silmälasit, suurennuslasi, salkku ja viidakkoveitsi. Pitkän matkaamisen jälkeen saapuivat ryhmäläiset pienelle vesiputoukselle ja päättivät pitää siinä evästaun. Usko totesi nopeasti: "Vesiputous! Karttamme mukaan olemme perillä, kunhan pääsemme rannan toiselle puolelle. Levätään ja syödään eväät, niin jaksamme vielä viimeisen rutistuksen matkasta." Into alkoi laskemaan pillimehuja: "Yksi, kaksi, kolme, neljä. Hyvä, jokaiselle yksi pillimehu! Vadelma vai päärynä, minkä makuisen haluatte?" Evässämpylöiden ja pillimehujen nauttimisen lomassa yllätti ryhmäläiset erikoinen ääni. "M-mikä tuo on?" kysyi Rauha ujosti. Onni totesi heti, että äännet kuuluvat viidakkoon, eikä niitä tarvitse pelätä. Rauha alkoi nauhoittamaan ääntä, jolloin puhelimen näytölle ilmestyi kuva: digivirtahepo. Digivirtahepo ui lähemmäs ja lähemmäs ryhmäläisiä. Rohkea Onni totesi, että reittiä nopeuttaisi kovasti, jos veden pääsisi ylittämään sen kiertämisen sijaan. Digivirtahepo hymyili heille leveästi ja viittoi ryhmäläisiä hyppäämään selkäänsä. Usko kaivoi salkustaan aivot, ja Into ohjelmoi tabletillaan digivirtahevolle käskyjä sekä reittiä eteenpäin. Vastakkaiselle rannalle päästyään ryhmäläiset hyppäsivät virtahevon selästä ja kiittivät virtahepoa vuolaasti. Digivirtahepo vastasi heille hymyillen, lähti takaisin uimaan ja katosi saman tien ryhmäläisten näkyvistä. Usko katsoi karttaansa ja totesi: "Enää tuon sammalikon läpi, ja olemme perillä!" Onnin ja viidakkoveitsen johdolla ryhmäläiset selvittivät viimeisen sammalikon ja pääsivät tyytyväisinä perille.